

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев2 630/06
26.04.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Владимира Тамаша, председника већа, Љубице Милутиновић, Софије Вагнер-Личеноски, Слађане Накић-Момировић и Споменке Зарић, чланова већа, у правној ствари тужиље АА, чији је пуномоћник АБ адвокат, против туженог "ББ", чији је пуномоћник БВ адвокат, ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Окружног суда у Новом Саду Гж.3079/05 од 1.12.2005. године, у седници већа одржаној 26.4.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Окружног суда у Новом Саду Гж.3079/05 од 1.12.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Новом Саду П.бр.298/04 од 14.4.2005. године, одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се поништи решење о престанку радног односа - отказ бр. 01-610 од 29.12.2003. године и обавезе тужени да је врати на радно место благајник - мењач или друго одговарајуће радно место према школској спреми и радном искуству, као и захтев да се обавезе тужени да тужиљи исплати зараде почев од 12.1.2004. године са затезном каматом од доспећа до исплате у износима и са доспећем како је наведено у изреци, и захтев за уплату доприноса за пензијско и инвалидско осигурање за период од 12.1.2004. године до 1.3.2005. године са роковима доспећа сваког првог дана наредног месеца за износ зараде од претходног месеца са законском затезном каматом и уплату доприноса за пензијско, инвалидско и здравствено осигурање почев од 1.3.2005. године обрачунато у време исплате. Истом пресудом обавезана је тужиља да туженом накнади трошкове поступка у износу од 36.000,00 динара.

Пресудом Окружног суда у Новом Саду Гж.3079/05 од 1.12.2005. године, одбијен је као неоснована жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда.

Против пресуде Окружног суда тужиља је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе чл. 386. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У проведеном поступку није учињена битна повреда одредбе парничног поступка из чл. 354. ст. 2. тач. 11. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности, а на друге битне повреде одредаба парничног поступка због којих се ревизија може изјавити се у ревизији не указује.

Ревизијски наводи о погрешној примени материјалног права нису основани.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени је овлашћени мењач који обавља мењачке послове по основу уговора о обављању мењачких послова закљученим са Народном банком Србије, према коме овлашћени мењач обавља куповину и продају ефективног страног новца од физичких лица. Тужиља је била запослена код туженог на радном месту благајник - мењач у "ВВ" (уговор о раду бр.01-98 од 11.6.2002. године и анекс бр.01-472 од 30.5.2003. године). Девизни инспектори, као овлашћена лица за контролу, извршили су контролу мењачнице "ВВ" 2.11.2003. године и записнички констатовали да су у својству грађана питали тужиљу да купе 200 еура и да им је тужиља одговорила да има само 150 еура. Након легитимисања инспектори су извршили попис готовине и ефективног страног новца и утврдили да у благајни има 205 еура, након чега су записнички констатовали да је поступањем тужиље дошло до повреде одлуке о условима обављања мењачких послова и поступку контроле мењачких послова, те да су повређене одредбе Закона о девизном пословању. Тужиља је заједно са инспекторима потписала записник са кратким описом затеченог стања и у односу на опис догађаја између тужиље и инспектора није било спорних чињеница. Након ове контроле спорним решењем директора туженог бр. 01-610 од 29.12.2003. године, тужиљи је због учињене повреде радне обавезе престао радни однос код туженог даном доношења решења, уз претходно упозорење и писмену изјаву тужиље о околностима повреде а у смислу чл. 101. ст.2. Закона о раду.

Код тако утврђеног чињеничног стања, правилан је закључак нижестепених судова да је тужиља наведеним радњама учинила повреду радне обавезе утврђене уговором о раду, а чиме су се испунили

услови да тужени може да јој откаже уговор о раду на основу чл. 101. ст. 1.тач. 3. Закона о раду ("Службени гласник РС",бр.70/01) у вези са чл. 7. тач. 1. и 3. анекса уговора о раду закљученог између тужиље и туженог 30.5.2003. године под бр. 01-472. Стога су нижестепени судови правилно применили материјално право када су тужбени захтев тужиље одбили.

Како се ни осталим наводима ревизије не доводи у сумњу правилност побијане пресуде Врховни суд је одлучио као у изреци на основу одредбе чл. 393. ЗПП.

Председник већа-судија,

Владимир Тамаш, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

сд